

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὀφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ ἠφωγὴ τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ λήγουσα

ἐβδομάς ἐπαρουσίασεν
ἡμῖν νέαν σελίδα τῆς

διπλωματικῆς ἱστορίας καὶ ἐδίδαξεν οὕτω πῶς ἐφεξῆς δεόν νὰ λύωνται τὰ ζητήματα ὅσα σχετίζονται μετὰ τὴν Τουρκίαν. Ἀφοῦ, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον, εἰς μάτην ἀνέμενε νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Τουρκία τὰς πρὸς αὐτὴν δεθείσας ὑποσχέσεις, διέταξεν ἐσπευσμένως τὸν ἐκ Τουλῶνος ἀποπλεῦν τοῦ Γαλλικοῦ στόλου. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυάρχου Καγιάρ ὁ στόλος οὗτος, φέρων 140 πυροβόλα καὶ ἀποβατικὰ ἀγγήματα, κατέπλευσεν εἰς Μιτυλήνην καὶ κατέλαβε τὴν νῆσον ταύτην κατὰ τινα ὁμῶς τηλεγραφήματα ἔνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης τρικυμίας δὲν ἠδυνήθη ὁ γάλλος ναύαρχος μέχρι τῆς πρωίας τῆς χθὲς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Τοῦτο ὁμῶς οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν· ἐὰν μέχρι χθὲς δὲν ἐπέτρεψεν ὁ καιρὸς σήμερον ἢ αὔριον θὰ εἶνε εὐχερὴς ἡ ἀπόβασις. Πλὴν τῆς Μιτυλήνης διαταγὰς ἔχει ὁ ναύαρχος νὰ καταλάβῃ καὶ τοὺς λιμένας τῆς Σμύρνης καὶ τὰ τελωνεῖα αὐτῆς. Προδῆλος εἶνε ἡ συγκίνησις ἣτις κατέλαβε τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῇ ἀπ' φάσει ταύτῃ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται δὲ ἡ Πύλη διεβουλοῦτο ὑπὸ τῶν ἐλπίδων δὲ ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπιτελούς καὶ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν ὑπουργῶν τοῦ Σουλτάνου. Ἀφοῦ ὁ Σουλτάνος ἐπέμνε τίς ἐπρεπε νὰ γίνῃ; ἔλεγον οἱ ὑπουργοί. Ἰδοὺ ὁμῶς δὲ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Τούρκου μονάρχου ἡ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀδίκος καὶ ἐπὶ οὐδεμιᾶς συμβάσεως στηριζομένη ἀπέβη πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς Τουρκίας καὶ κατέρριψε μίαν ἐπιφάνειαν τὸ γόητρον αὐτῆς. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐγκαταλείπων τὴν Κων/πολιν—ἀφοῦ εἶχεν ἐξαντλήσει ὅλα τὰ μέσα τῆς πειθοῦς πρὸς τοὺς τούρκους ὑπουργοὺς· οἵτινες ἐνῶ ὑπέσχοντο ἀμείψον λύσιν τῶν ζητημάτων κατὰ τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον ἠρνοῦντο τῇ ἐπαύριον νὰ ἐπικυρώσωσι τοὺς λόγους τῶν διὰ τῶν ἔργων—ἐνα σκοπὸν προέθετο, τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ γαλλικοῦ γόητρον καὶ τὴν ταχεῖαν λύσιν ὅλων τῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ἡ Πύλη, ἐθισθεῖσα ἐκ πολλῶν ἄλλων περιστάσεων νὰ παρέλκῃ τὰ ζητήματα, ἐνόμιζεν δὲ ἠδύνατο νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει. Ἐλάνθασθη ὁμῶς εἰς τοὺς συλλογισμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοὺ οἱ γάλλοι δίδουσι κτύπημα ἰσχυρὸν κατὰ τῆς τουρκικῆς κυ-

βερνήσεως. Τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ ἀξιοσημείωντον εἶπε δὲ ὁμοθυμῶς ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐπιδιοκίμαζει τὸ διάθημα τοῦτο τῆς Γαλλίας καὶ ἀποφαίνεται δὲ εἰς τὸ μέλλον αἱ Δυνάμεις κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὀφείλουσι νὰ λύωσι τὰ μετὰ τῆς Τουρκίας ζητήματα· ὥς δὲ μία πληγὴ καὶ ἑτέραν φέρει οὕτω καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔφερε καὶ ἄλλα καὶ συνεπῶς ἠναγκασθῇ ἡ Τουρκία κατὰ γραμμὴν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς πολλὰς ἀξιώσεις τῆς Γαλλίας αἵτινες ἐπὶ πολὺν χρόνον θὰ ἔμενον ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἡγέρθη λοιπὸν καὶ κραυγὴ δὲ καὶ τὸ ἀρμενικὸν ζήτημα καὶ τὸ Μακεδονικὸν καὶ τὸ Ἀλβανικὸν καὶ Ἡπειρωτικὸν κατὰ παρόμοιον τρόπον πρέπει νὰ λυθῇ. Τὸ καλὸν τοῦτο προηγούμενον θὰ ἔχῃ ἀναντιρρήτως καὶ ἄλλας καλὰς συνεπείας. Οἱ τούρκοι ἐξακολουθεῖν τὴν ἰδίαν ὁδὸν τῆς κακῆς διοικήσεως καὶ καταπίεσεως· ὥς ἐκ τούτου θὰ εὐρεθῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλαιν τῶν πρὸς προστασίαν τῶν καταπιεζομένων χριστιανῶν. Ἐξ ἄλλου τὸ Κρητικὸν ζήτημα κατ' οὐδὲν διευκρινίσθη. Παρὰ τὰς διασταυρουμένας φήμας περὶ ναυαγίου τῆς ἐνώσεως πολλοὶ ὑπάρχουσιν ἐλπίδες δὲ ταχέως θὰ εὐρεθῇ λύσις ἥτις μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον θὰ ἐνώσῃ τὴν ἡρωικὴν νῆσον. Ἐκ Βιέννης βεβαιοῦται δὲ αἱ σχετικαὶ συζητήσεις ἐξακολουθοῦσι μετ' ἐνδιαφέροντος, πλὴν ἄκρα μυστικότητος τηρεῖται περὶ τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ θέλει γνωστῇ μετὰ τὴν ἐκ Βιέννης ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως ἀγγέλλει, δὲ Ρωσία καὶ Γαλλία ἀπεδέχθησαν ὠρσιμένως καὶ κατ' ἀρχὴν τὴν προσάφῃσιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμφῶνως τῇ ἐκ Κομπιέννης ἀνακοινωθείσῃ τῇ Βασιλεῖ Γεωργίῳ ἀποφάσει. Ἡ ἐπίτευξις ὁμῶς τῆς προσαρτήσεως θ' ἀναβληθῇ διὰ λόγους ἀποχρώντας διὰ δύο ἢ τρεῖς τὸ πολὺ ἀκομῆ μῆνας ἐντεῖθεν δὲ προῆλθον καὶ αἱ φῆμαι περὶ ναυαγίου τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ἀφ' ἑτέρου τηλεγραφεῖσιν ἐκ Ρώμης πρὸς «Σημαῖαν», δὲ αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν ὁμοφῶς νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Κρήτην πλήρη ἀνεξαρτησίαν, διευκολύνουσαι τὴν ὑπὸ ἐλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψιν τῆς νήσου κατὰ τὸ ἐφαρμοσθὲν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ καθεστῶ. Τὸ μόνον, ὅπερ ἀπασχολεῖ τὰς Δυνάμεις εἶνε νὰ μὴ τρωθῇ εἰς τὰ καίρια ἡ εὐαισθησία τοῦ Σουλτάνου. Ὅτι δῆποτε καὶ ἂν ἀποφασισθῇ δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρηθῇ λελυμένον τὸ ζήτημα τοῦτο. Εἴτε κηρυχθῇ ἀμέσως ἡ ἐνωσις εἴτε δοθῇ πλήρης ἀνεξαρτησία καὶ ταύτην ἐπακολουθήσῃ ἡ κατάληψις εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό. Ἀποβλέπουμεν μόνον εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἔσεται πάντοτε ἐνωσις.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαγωγὴ καίμακάμη.—Πῶς καταδιώκει τοὺς κατοίκους Λεϊμάρρας.—Πότος ὁ ἀληθὴς σκοπός.—Πρέπει νὰ λάβῃ ὁ Βαλῆς μέτρα.—Φόροι.—καιρός.

Δυστυχῶς ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπέπτυσαν πᾶν τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἐπιδιώκουσι τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου διὰ τοῦ ἀτιμωτέρου τρόπου, διὰ τῆς προδοσίας καὶ ὁσάκις δὲν ἔχωσιν τι νὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς Τούρκους ἐξυφίνουσι συκοφαντίας ἀνυποστάτους, αἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς πρὸς κορεσμόν τῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν μίσους τῶν Βούλγαρος ἐξωμότης ὁ καίμακαμης Αὐλῶνος διέταχθη ἀπὸ τὸν βαλῆ Ἰωαννίνων νὰ καταδιώκῃ ἀμειλίκτως τὸ ὑπὸ χριστιανῶν διενεργούμενον λαθρεμπόριον. Ἐζητήθη τῶν προδοτῶν ἡ σύμπραξις, οἵτινες μὴ ἔχοντες τι βέβαιον καὶ ἀληθὲς νὰ πρὸδώσωσιν, εἰδοποίησαν δὲ εἰς ὠρισμένην τιμὴν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Λεϊμάρ, εἰς θέσιν Ἐρημον καλουμένην ἐπρόκειτο Χειμαριῶται νὰ ἀπεδιδάσωσιν ὅπλα καὶ πολυεφόδια. Ἀμέσως ἐτέθησαν εἰς κίνησιν οἱ Ἀρχαὶ Δελβίνου, Χειμάρρας καὶ Αὐλῶνος, ἐκινητοποιήθη ἅπασις ἡ φρουρὰ τῶν διμερισμάτων τούτων, πλὴν τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι οὐκ ἔπομεν νὰ εἶνε, δηλαδὴ δὲ ὅλα αὐτὰ ἦσαν συκοφαντικὰ καθόσον οὐδὲν λαθρεμπόριον ἐγένετο.

Ἡ ἀποτυχία ἐξῆψε τὰ θηριώδη ἐνστικτὰ τοῦ Βουλγάρου ἐξωμότου καὶ ὥς τίγρις μαινόμενη διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς θήρας τῆς συγκεντρωμένης ἐν τῇ πολυπληθῇ εἰσπολὶν δυνάμει καὶ σχηματίζει ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν ζώην περὶ τὸ κατάλυμα τοῦ ἀπειλῶν νὰ πρὸξῃ πολλά. Ἀνοδιφεῖ τὰ παλαιὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰστιχα, ἀνακαλύπτει ἐκκρεμῆ, πταισμάτων κατηγορίας καὶ διαμοιρᾷ τὸ στράτευμα τοῦ εἰς τὰ κατάλυμα τῶν πτωχῶν καὶ ὀθῶν οἰκογενειάρχων, οὓς ἀνεῦρεν ὡς καταζητούμενους πρὸ πολλῶν χρόνων εἰς τὰ κατὰστιχα τοῦ κατηγορουμένου διὰ πράξεις ἀσημάντους καὶ ὅπως ξένος τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀπεσταλῇ. Ἐκ τῶν καταζητούμενων τούτων, ἄλλοι μὲν δὲν εἶνε ἐν τῇ ζωῇ πλέον καὶ ἄλλοι εὐρίσκονται μακρὰν τῆς πατρίδος εἰς ἀναζήτησιν ἄρτου διὰ τὰς πτωχὰς τῶν οἰκογενείας καὶ χρημάτων διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ὑποβλεπόμενον εἰς τὸν Βουλγάρου ἐξωμότην διὰ τὰς ἀπανθρώπους τοῦ πράξεως. Μέσα εἰς τὰ παλαιὰ τοῦ κατὰστιχα εὐρίσκει μίαν παλαιὰν ἐγγράφον ὑπόσχεσιν διὰ τῆς ὁποίας οἱ πρόκριτοι τοῦ Βούλου ὑπέσχοντο νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ σύνορα τῶν τὴν διαπορεύειν λαθρεμπορίου καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοὺς πράττοντας ταῦτα καὶ προσκαλεῖ τοὺς προεξάρχοντας τοῦ χωρίου Βούλου· ἀπαιτεῖ τὴν παράδοσιν τῶν ζητουμένων ἀδίστακτον ἐὰν ὧσιν ἀποθνήσκοντες ἢ εἰς τὴν Αὐστράλιαν ἐργαζόμενοι εἰς τὰ ὅρη τῆς Ἀφρικῆς συμπολεμοῦντες μετὰ τοὺς Μπόρς, ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ζωῇ.

Τὸν ἀεθόσιμον γέροντα Καπετὰν Τάσαν Τσούσαν τὸν καθεῖρε μετὰ πάντων τῶν προκριτῶν τοῦ χωρίου, διότι δὲν ἠνέχθη νὰ πατεῖται πρὸ τοῦ ἀσώμου ταύτου ἐξωμότου ἀπαιτήσαντος προσκύνημα, εἰς ἣν ἀπαίτησιν ὁ γέρον Καπετάνιος ἀπήντησεν ἀμείψων τὸν Θεὸν εὐεργό-

— Έκομίσθησαν ἐκ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας τὰ πρὸ πολλοῦ παραγγελθέντα ἐργαλεῖα, δι' ὧν θὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ διάφοροι χωρομετρικαὶ παραρτήσεις διὰ τὰ ὑδραυλικά τῆς Θεσσαλίας. Πᾶσα σχετικὰ ἐργασία θὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕκκα τοῦ ἐπικρατοῦντος καιροῦ. Κ.β. ὅλην ἡν γένει τὴν Θεσσαλίαν βρέχει, εἰς τὰ ὀρεῖνά δὲ μέρη ἔπσας καὶ ἄφρονος χιῶν. Ὑπὸ τῆν κρυσθαῖνον τοιαύτην καιρὴν κατὰστασι εἶνε αὐτόματον τὰ ἐργασθῶσι ἀποτελεσματικῶς ὁ μηχανικοὶ καὶ ἐνεκα τούτου ἐματαιώθη καὶ ἡ μετὰ-θασίς εἰς Θεσσαλίαν τῷ διευθυντῇ τῶν ὅλων συμ-βεργέων. Χθὲς πρὶν ἄν μ.μ. ἐκλήθῃ εἰς συνεδρία-σιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῷ αἴθῳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἦτο τὸ τελευταῖον συγκρο-τούμενον ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ θὰ ἐ-χειρίζετο τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, διὰ τοῦτο δὲ αἱ ὑπουργοὶ ἔπεισαν τὰ κατερίποντα πλείστα ὅσα διατάγματα, ὅπως ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πλὴν ὁμως τούτου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠρξάθη καὶ με-τὴν πολιτικὴν καταστάσιν, ἀπὸ ἐγγὺς εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ζητήματα δ' ἱκανὰ ὑπάρχουν, τὰ ὅ-ποια ἐπείγεται να λυθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐσκέρθη κατὰ πῶτον τρόπον εἶνε δυνατόν να λυθῶσιν οἱ μετὰ τινὶν βουλευτῶν συσταταμενὶ ἐκκρεμῆς λογαριασμοί, οἱ ὅποιοι ἀπελευθύν' ἀπόσχας τῶν συνεδριά-σεων τῆς Βουλῆς, ἔαν δὲ τυχόν ἰκανοποιη-σῶς. Καὶ πρῶτον εἶνε οἱ βορλεῦται Πατῶν κ.κ. Ι. Ρούφου καὶ Θ. Κανακάρης, οἱ ὅποιοι ρητὰς ἐξήλθσαν, ὅτι Ἦν δυσπαρατηρήσιμοι κατὰ τὴν Κυβερτήσεως, διότι δ' κ. Πρωθυπουργὸς ἠρνήθη νὰ ἐισακοῦσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Ρού-φου, ὅπως μετατεθῶσιν ἐκ Πατῶν δύο ἀντιτε-ροὶ ὑπάλληλοι. Ἐπίσης μετὰ τῶν δυσπαρα-τηρήμων καὶ τῶν ἀμειβλάν συγκαταλέγονται οἱ ἀδελφοὶ Στεφανόπουλοι καὶ ὁ κ. Καρτάλης, ἐνεκα τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Κύριοι τινες συνιδιοκτήται τοῦ ὀπισθεν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ μετ' αὐτῆς συνεχομένου ἀπεράντου χώρου τῆς πρὶν Σκοποβολῆς, ὁ μὲν κατὰ τὰ 2)3 (δύο τρίτα) οἱ δὲ κατὰ τὸ 1)3 (ἓν τρίτον) ἐξ ἀγορᾶς ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς ἣν κατεκυρώθη ἐπὶ πλειστηριασμῷ, ἐπέτυχον τὸν ἀπεράντον τοῦτον χώρον νὰ περιλάβωσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς πόλεως καὶ ν' ἀνοίξωσι νέαν ὁδὸν ἥτις κατ' εὐθ. ἴαν διοίκει εἰς τὴν Σκοποβολὴν ἐξ ἡ. ο. σι καὶ ὁ. ο. (22) τετραγ. τεκτον. πήχων πλάτους, ὡς δὴθεν συνέχεια τῆς ὁδοῦ Πλουτάρχου δέκα ὀκτώ (18) τετραγ. τεκτον. πήχων πλάτους καταργηθείσης τῆς νῦν παραπλεύρως στενῆς ὁδοῦ. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον δαπάναις τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διότι τῆς μὲν Σχολῆς ἀφαιροῦνται περί τας 7 1)2 χιλιάδας τετραγ. τεκτον. πήχων καταστρεφόμενων τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ κήπου αὐτῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις (Δημόσιος) ὡς μόνος παρόδιος γείτων, ἀποζημίωσε τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ ἡμισυ δηλ. διὰ 3,750 περίπου χιλιάδας πήχων, οἱ ἀνωτέρω κύριοι ἀνοίγουν πλατυτάτην ὁδὸν, χορηγοποιούντες τὰ κεκρυμμένα (νεκρά) νῦν οἰκόπεδα αὐτῶν λίαν ἐπωφελῶς. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς γινώσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ τῶν πληρωτῶν Δημοσίου καὶ Ριζαρείου Σχολῆς ὡς καὶ ἀνθοκόμου Τσοῦμη ἐνοικιαστοῦ τοῦ κήπου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καὶ νέον φιλολογικὸν θριμβον ἤρατο ὁ ἡμέτερος συμπατριώτης ποιητῆς καὶ λογογράφος κ. Χ. Χρηστοδουλῆς, βραβευθεὶς εἰς τὸν ἐν Παρίσιος διηγηματικὸν διαγωνισμόν τοῦ κ. Ψυχάρη, οὗτινος τὸ ἐπαθλον ἦτο χίλια φράγκα χρυσᾶ. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστοδουλῆ ἀποσταλέντα εἰς τὸν Ψυχάρειον διαγωνισμόν διηγήματα εἶνε τὰ ἐπόμενα: 1) ὁ «Ἀπόστατος», 2) ὁ «Γεσσούλης», 3) ἡ «Γέννησις ἐνδὸς Ἑρώα», ἡ «Πομπημένη» καὶ 5) τὸ «Πρωτοχρονιάτικο ὄνειρον» τοῦ Πιστικίου, διηγήματος ἐξόχου ἐμπνεύσεως καὶ ἀξίας. Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἰς τὸν ἐμπνευσμένον συμπατριώτην μας κ. Χρηστοδουλῆν διὰ τὸν νέον του τοῦτον θρίαμβον.

— Ἀφίκετο ἐκ Καρδίτσας μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Γαστούνη τῆς Ἠλείας θέσιν του, ὅπου διωρίσθη ὡς ἐργοδηγὸς τοῦ ἐκεῖ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ ὁ νεαρὸς Ἡπειρώτης Γεώργιος Κ. Κούρτιος πτυχιούχος τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἀϊδινίου. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ φέρελπις γεωπόνος διὰ τῆς φιλομαθείας καὶ φιλοπονίας του θὰ τιμῇ τὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γνωστὸν οἶκον του καὶ τὴν πατρίδα του Ἡπείρου. Εἶθε.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσπόλεως ὁ ἐκ Μπάγιας φίλος ἡμῶν κ. Νικόλαος Οἰκονομίδης διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς Ἐκ Παπίγκου μετὰ τῆς κυρίας του ὁ κ. Βλάσιος Δαλαγιανόπουλος φοιτητῆς τῆς φαρμακευτικῆς καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Ἰωαννόπουλος, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν. Ἐκ Κρήτης ὁ κ. Γεώργιος Σταυρίδης καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος Σταυρίδης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μπάγια. Ἐκ Κορυμφίου ὁ κ. Εὐδόξος Ἀναστασιάδης ἱατρός καὶ ἀνεχώρησε διὰ Δαρδανέλλια. Ἐκ Καπεσόβου ὁ κ. Κων. Βουγᾶς σιτέμπορος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην. Ἐκ Σερρών ὁ κ. Κων. Σπανός καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδανᾶ, ἐκ Ρουμανίας, ὁ ἐκ Συρράκου κ. Ἰω. Μπάγιας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κέρκυραν καὶ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Κωνστ. Χαντέλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην.

— Ἀφίκετο ἐκ Βοστίνης ὁ κ. Παναγ. Κυρούσης, τραπέζιτης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κωνσπολιν καὶ ὁ κ. Γ. Κυρούσης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Χανιά Κρήτης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρήτης οἱ κκ. Θωμᾶς Δάκας, Πέτρος Δάκος καὶ Βασίλειος Ζήκος, ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Ἀπόστολος Ζάππας ἔμπορος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Παπίγκον καὶ ὁ κ. Εὐφ. Χαριστόπουλος, ὅστις καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βραδέτον.

— Ἀφίκετο οἱ κκ. Ἀριστ. Οἰκονομίδης φοιτητῆς, Δημήτριος Παπαγιάννης καὶ Ἰωάννης Λεπιδάς.

— Ἐπανεκάμφεν ἐκ Βόλου ὁ ἄρτι ἐξ Ἰωαννίνων ἀφικόμενος κ. Λεωνίδας Αἰδῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου ὁ κ. Β. Βαδελκόπουλος καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἄρταν, καὶ ἐκ Βόλου οἱ κκ. Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος Καραδήμου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σκαμ. ἔλιν.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγυπτου ὁ κ. Γεώργιος Κλεισούρας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρομπάτες Πωγωνίου.

Σ Ἀστ. Κρίσιμος. ἐδιωρίσθη ἡ διεύθυνσις σας. Ἐὰς γράφομεν — Δ. Σ. Βιμπούρη (Φιλανδίας). Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ σὰς ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον. Τὸ λαμβάνετε; Τὴν συνδρομὴν β. ἔπετε εἰς τὸ φύλλον πόση εἶνε. Δ. Σ. Λέλονα. Δὲν ἔχετε ἄδικο, ἀλλ' ὅχι καὶ πολὺ δίκαιον. Ποῦ νὰ εὐρωμεν ἀνταποκριτὰς εἰς ὅλα τὰ μέρη. Διὰ τοῦτο ἐκείνοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν καλὴν διάθεσιν μεταβαίνουσιν εἰς τὸ

ταχυδρομεῖον καὶ μᾶς ἐμβάζουν μόνον τὴν συνδρομὴν τῶν, ἡμεῖς δὲ εἰμέθα διὰ τὸν μικρὸν αὐτὸν κόπον τὸν ὅποιον κάμνουν εὐγνώμονες. Τοιοῦτοτρόπως συντελοῦν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φύλλου. — Κ. Δ. Τηροβίτσα. Σὰς γράφομεν. — Ν. Σ. Ὀδοβόσι. Δὲν εἶνε καιρὸς ἀκόμη. — Ν. Β. Ἀϊτόν. Οὐτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἐξεῖσθη ἀμφοτέρω μετὰ 15—20 ἡμέρας καὶ ἀμέσως θὰ λάβετε ταῦτα. — Γ. Γ. Γιούργεβον. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἐφείξῃ θὰ λαμβάνετε τακτικῶς τὸ φύλλον. Ἐνεκα τῆς ἀτάκτου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας ἐλάβομεν βραδέως τὴν ἐπιστολὴν τῶν κ.κ. Χαῖτα, ὅτινες μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι ἐμβάσατε καὶ τὴν συνδρομὴν σας — Χ. Γκ. Χαρία. Ἀλ. Π. Πλοῖσι — Θ. Β. Πόρτ-Σαῖδ. Ἐλάβομεν τὰς ὑμετέρας ἐπιστολάς καὶ σὰς γράφομεν. — Μ. Ρ. Βράϊλα. Εἶνε δυσανάγνωστον τὸ ὄνομά σας καὶ νὰ μᾶς γράψετε καλλίτερον. — Ι. Κ. Ἡράκλειον. Ἐνεγράψαμεν νέους συνδρομητὰς εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ αὐτοὺς.

ΤΟ ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΖΙΤΣΗΣ

Ἡ γνωμοδότησις τῶν νομομαθῶν κ. κ. Ξενοφ. Παρᾶ, Διον. Στεφάνου καὶ Ἰωάν. Ἀραβαντινοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Δημ. Ζιτσαίου καὶ ἡ ἐγκληματικὴ ἀδράνεια τοῦ πληρεξουσίου τῆς Κοινότητος Ζιτσης Νικ. Γύρα. (Ἰδε συνέχ. εἰς τὸ προηγούμεν. καὶ τέλος)

«Πλὴν τῶν ἀνωτέρω λόγων ἡ Κοινότης φρονεῖ, ὅτι ὁ συμβιβασμὸς εἶνε καθ' ὅλοκληρίαν ἄκυρος, ὡς θεμελιούμενος ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀνυπαρξικοῦ οὐδέποτε ἡ Κοι. ὅτις ἀπὸ τῆς ἐν τῷ συμβιβασμῷ μνημονευομένην ἀπὸ 29 ἡ Δεκεμβρίου 1900 ἐπιστολὴν οὐδὲ, ἂν ὑπάρχει ἡτοιματή, ἐγένετο κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ ἐν γενικῇ συνελεύσει, ἀλλ' ὑπεγράφη ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύσῳ παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Παπασταύρου καὶ τῶν ἄλλων παραπεισθέντων· αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ ἐν τῷ συμβιβασμῷ ὑπονοούμενον πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς πείθει πάντα, ὅτι οὐδεμία κοινότης δύναται νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἐκτετατὴν δωρεάν σπουδαίου ποσοῦ οὐδὲ πρὸς τοῦτο εἶχε τὸ δικαίωμα ἀνεγκρίσεως δικαστικῆς. Ἐπίσης μετὰ περισσῆς λύπης ἀναγκάζεται ἡ κοινότης νὰ θεωρήσῃ ὅλως ἔωλα καὶ ἀνεφάρμοστα τὰ περὶ ἐκλογῆς ἰδιαιτέρας ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενα καὶ ἀναμφισβητήτως δυνάμενα νὰ ὥσωσιν ἀφορμὴν εἰς ἐρίδας καὶ προστριβὰς, οὐδαμῶς δ' ἐξυπηρετοῦντα τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος, ἅτινα κάλλιον θὰ ἐξυπηρετοῦντο διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τῶν κ. κ. ἐκτελεστῶν, λογοδοτούντων δημοσίᾳ καὶ συνεπῶς ἀποκλειόντων πᾶσαν περὶ ἰδιοφελείας ὑπόνοιαν τοῦτο θὰ παρεῖχε πλείονας περὶ τιμίας διαχειρίσεως ὑποθήκης καὶ χρησιμώτερας τῶν ἐξ ἀτελοῦς ἀντιγραφῆς ἐξ ἀτελεστέων σχεδίων ἢ κανονισμῶν ἀναγραφόμενων περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς τιμίας διαχειρίσεως»

«Ἐν γένει δὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ Ζ', Η', Θ', Γ', ΙΑ', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ', ΙΣΤ', περὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπείας καὶ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος λογοδοσίας ἀτίκταιται εἰς τεθεσπισμένους κανονισμοὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν Πατριαρχείων καὶ κανονιστικῶς διατάξεις τῶν πολιτικῶν νόμων. Ἐπίσης θεωρεῖ ἡ κοινότης, ὅτι ἡ ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι καταθεθεὶς παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τοῦ ποσοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τὴν κοινότητα καὶ τὴν μνήμην τοῦ ὀνόματος τοῦ διαθέτου· ἀλλῶς τε καὶ δύναται ἡ ἐξυβριστικὴ αὕτη ὑποκαταστάσῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ διαθέτου τοῦ ἰδίου αὐτῶν ὀνόματος νὰ ἐγκυβητῇ καὶ ἄλλην τινα ὑπερβουλίαν, μέλλουσαν νὰ ἀπεβῇ ὁ φέλιμον εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν ἢ νὰ παρασχῇ ἐν τῷ μέλλοντι πράγματα τῇ κοινότητι. Ἐξ ὧν τῶν ἀνωτέρω ὡς καὶ ἐκ τῶν περὶ ἐκλογῆς τρίτου, παρ' ἡμῶν μὲν χαρακτηρίζομεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ὡς ἐκτελεστοῦ, ἐν δὲ τῇ συμβολαίᾳ ἀποκαλουμένῳ ὑποπροσώπου καὶ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης περιελάσεως τοῦ δικαιώματος εἰς ἐν καὶ μὴν προκύπτει συμπεέρασμα, ὅτι ὁ γενόμενος συμβιβασμὸς ἐξυπηρετεῖ τὸν ἐγωισμόν, τὴν φιλαυτείαν καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν τούτων, οὐδαμῶς δὲ τὰ τῆς κοινότητος καὶ ὅτε ὁ πολλαπλὸς καὶ πολυτρόπως ἐμπαιχθεὶς καὶ προσηλακισθεὶς πληρεξούσιος τῆς Κοι. νότητος ἀνεγνωρίσθη παρ' αὐτῶν

ὡς τοιοῦτος εὐθὺς ὡς ἡ ὀξυδερκεῖα αὐτῶν διείδεν αὐτὸν πρόθυμον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα. Δικαίως λοιπὸν νομίζομεν, ὅτι δύναμεθα νὰ ἀποκρούσωμεν τοιοῦτον συμβιβασμὸν ἐξαναγκάζοντα ἡμᾶς, ἵνα τὰ ὑπολείμματα τῆς διαρπαγῆς λαμβάνωμεν διὰ τοσούτου καὶ τηλικούτου ἐξευτελισμοῦ. Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ συγχωρήσῃτε ἡμῖν, ἀγωνιζομένους ὑπὲρ ἐπιτυχίας ἂν μὴ ἐπωφελεστέων, τούλάχιστον ἀξιοπρεπεστέρων ὅρων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ποίων ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν παντὸς σέβοντος καὶ τιμῶντος τὴν ἡθικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς κοινότητός μας.

«Ἐπὶ τούτοις παρακαλοῦντες ὑμᾶς, ὅπως κατ' ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἡμῶν γνωστῇ πᾶσι τοῖς αὐτοῖσι παρεπιδήμοις Ζιτσαίοις διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως τῆς προσήκουσας».

Ἐν Ζίτση τῇ 2 Αὐγούστου 1901.

(Ἐπονται 96 ὑπογραφαὶ Ζιτσαίων, ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, κεκυρωμένα διὰ τῆς Μ. οὐχταρικής σφραγίδος καὶ ὑπογραφῆς τοῦ Μ. οὐχταρ. Ζιτσης ἀξιότιμου κ. Ἀθανασίου Κατούλιδου).

Διὰ τοιοῦτου ἐγγράφου ὑψηλοῦ καὶ πλήρους ἡθικῆς δυνάμεως, διὰ τοιούτων λογικῶν ἐπιχειρημάτων ἀπέκρουσεν ἡ Κοινότης Ζιτσης τὸν ἐλλειπὸν συμβιβασμόν, ὅντιν ἐχάλευσεν ἡ ἀσχηρὰ πλεονεξία τῶν κ. κ. ἐκτελεστῶν Κ. Παπασταύρου καὶ Γ. Σακκά ἀπ' ἐνός καὶ ἡ μισσηρὴ διαγωγή τοῦ κ. Ν. Γύρα ἀπ' ἑτέρου ὅστις εἶνε ὁ ὑπαίτιος τῆς ὅλης καταστάσεως, ὡς ἐπαρκῶς ἐξετέθη, διότι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποσχέσεις του πρὸς τὴν κοινότητα ὅτι θὰ ὑπερμύχει, ὡς ἔδει, τῶν συμφερόντων τῆς, ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν, τὴν παρέδωκε τὸ ἐπ' αὐτῷ δεσμίαν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Γ. Σακκά.

Ἡ Κοινότης Ζιτσης ἔχει ἀπόφασιν, καὶ ἀπὸ τὸ γινώσκοντι καλῶς οἱ τρεῖς οὗτοι κύριοι, νὰ ὑπερασπίσῃ πᾶσιν δυνάμει τὰ δίκαιά της καὶ νὰ λάβῃ πᾶν ὅ,τι τῇ ἀνήκει νόμῳ, χωρὶς παντάπασι νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ὅ,τι τῇ δίδεται ἐλέων τῶν θρασέων ἀρπύγων τῶν ἱερῶν χρημάτων!

Οὕτω πράττουσα ἡ Κοινότης Ζιτσης σώζει τὴν ἡθικὴν τῆς ἀξίας, ὑπὲρ ἧς καὶ μόνης ἐνδιαφέρεται, ἵνα τὴν ἀφήσῃ ἀκεραίαν τοῖς μεταγενεστέροις· ἂν δὲ κατορθώσωσιν οἱ ἀρπαγεῖς ἐκτελεσταὶ καὶ ὁ τὴν ἀρπαγὴν διὰ τῆς ἀκατανοήτου διαγωγῆς τοῦ ἄριστα ὑποθάψης κ. Ν. Γύρας νὰ διαφυγῇ τὴν ἀνθρώπινον δικαιοσύνην ὡς εἶνε βέβαιοι, ὅτι τὰς τ ψεῖς τοῦ συνεδίου καὶ τὴν θείαν δίκην, εἰς τὴν ὅποιαν τὰ δάκρυα καὶ αἱ ἱερά τῶν χερῶν καὶ ὀφθαλμῶν τῆς Κοι. νότητος Ζιτσης τοὺς παραπέμπουσι, δὲν θὰ τὴν διαφύγῃ· διότι «ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάντα ὄρᾳ καὶ τὰ πάντα ἀκούει».

Ταῦτα πρὸς τὴν ἐκ κοθήκοντος καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων τῆς φιλοτάτης πατρίδος Ζιτσης ἐγράψα δημοσίᾳ, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐπανεέλθω ἐν καιρῷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Πρὸ τοῦ ὅμως κλείσω τὴν παρούσαν μου, ἐπιβεβλημένην καθήκον ἔχω καὶ ὡς μέλος τῆς Κοι. νότητος Ζιτσης καὶ ὡς ἄτομον νὰ ἐκφράσω μὲ ὁλὴν τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου τὴν μεγίστην εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ συντάκτην τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου», ἀξιότιμον κ. Γεώρ. Γαργαρη, ὅστις πάντοτε εὐγενῶς ἐπὶ τῶν μῆναις ἐφιλοζήνησε διατριβὰς μου διὰ τὴν περιλάλησιν ὑποθέσεων τοῦ μακαρίτου Δημ. Ζιτσαίου ἐν τῷ πολυτίμῳ φύλλῳ του.

Ὁ κ. Γ. Γαργαρη, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς λειτουργίας τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» κατέστηρε τὰς τὴν φωνὴν τῶν ἀκούμενων καὶ πασχόντων Ἡπειρωτῶν καὶ τοῦ ὁποῦ τὸν ἀδαμαντίνον καὶ τὸν ἐνθέρμον πατριωτικὸν χαρακτῆρα οὗτος εἶνε ἱκανὸν νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τοῦ ἐτίμου καὶ ὑψηλοῦ προγράμματός του, δικαίως ἀπολαύει τῆς τιμῆς τοῦ νὰ θεωρῇται ὡς εἰς τῶν ἀρίστων πολιτῶν τῆς ἐνταῦθα Ἡπειρωτικῆς παροικίας, τιμῶν οὕτω καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦ ἐπάγγελμα, ὅπερ τόσῳ δεξιῶς χειρίζεται καὶ τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα.

Μετ. Ν. Κούμας
δικηγόρος.